

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/169/2022
Identifikačné číslo spisu:	4213209541
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4213209541.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkýň 1/ Mgr. E. J., narodennej XX. O. XXXX, trvale bytom v L. - J., Z. XXXX/X a 2/ H. Y., narodennej XX. H. XXXX, trvale bytom v X., F. XX/XXX, oboch zastúpených Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 7, proti žalovanému D. J., narodenému X. E. XXXX, trvale bytom v A. XXX, zastúpenému splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vájlíková, s. r. o. so sídlom v Komárne, ul. Biskupa Királya 6, o zaplatenie 8.632,32 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/208/2013, o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. septembra 2019, sp. zn. 5Co/206/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 25. septembra 2019, sp. zn. 5Co/206/2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. marca 2018, č. k. 13C/208/2013-307, o. i. zamietol žalobu, ktorou sa každá zo žalobkýň domáhala na žalovanom zaplatenia sumy 4.316,16 € s 8,05%-ným úrokom z omeškania ročne od 1. mája 2017 do zaplatenia a obom žalobkyniam uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady. V rozsudku právne zdôvodnenom ust. § 123, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 460 a § 483 OZ (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) vyslovil prakticky záver o nepreukázaní nároku žalobkýň na požadované náhrady „titulom“ užívania nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve strán sporu žalovaným nad rámec jeho spoluvlastníckych podielov, keď najmä nedošlo k preukázaniu stavu neužívania nehnuteľností žalobkyňami pre bránenie im v tom žalovaným a ani metodika výpočtu požadovaných náhrad v znaleckom posudku Ing. H. s odkazmi na iné porovnateľné nehnuteľnosti nezohľadňovala režim podielového spoluvlastníctva a teda potenciálne obmedzenia spojené s užívacími právami ďalšieho podielového spoluvlastníka. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne len paušálnymi odkazmi na § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP (Civilného sporového poriadku, t. j. zákona č. 160/2015 Z. z., dnes už v znení viacerých neskorších zmien a doplnení).

2. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) rozsudkom z 25. septembra 2019, sp. zn. 5Co/206/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch vo veci samej a o trovách konania podľa § 387 ods. 1 aj 2 CSP potvrdil a žalovanému voči oboj žalobkyniam priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Nad rámec konštatovania o správnosti skutkových zistení aj právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, ako aj o riadnom a zákonom odôvodnení jeho rozsudku poukázal na existenciu dvoch právnych prístupov pri posudzovaní nároku na náhradu spoluvlastníka vylúčeného z užívania veci, pričom súčasťou viac-menej teoretického exkurzu na tému nárokov plynúcich z užívania veci v režime podielového spoluvlastníctva urobil tiež úvahu, podľa ktorej „neužívanie nehnuteľnosti môže spočívať v nebránenom užívaní a v bránenom užívaní“ (bod 44. na str. 11 písomného vyhotovenia rozsudku); najmä sa ale stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie o nepreukázaní žalobkyniami stavu bránenia im v užívaní nehnuteľností žalovaným a s odkazmi na dve rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (R 19/2001 a 22Cdo/1499/2006) modeloval možnosti právnej ochrany v prípade rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka o vylúčení menšinového spoluvlastníka z užívania. Odvolací súd svoje rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil len právne citáciou rozhodných ustanovení CSP.

3. Proti takémuto rozsudku podali obe žalobkyne dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) aj § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Tvrdenú zmatečnosť v podobe porušenia nesprávnym procesným postupom súdu ich práva na spravodlivý proces podľa ich názoru založilo ako neoznámenie času a miesta verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu v zákonom určenom čase na jeho úradnej tabuli (poukaz na listiny v spise a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“ - sp. zn. 5Cdo/14/2018), tak aj nenáležité odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu neobsahujúce odpoveď na ich špecifický argument, podľa ktorého tu nešlo o prípad rovnosti hlasov ani absencie väčšinového rozhodnutia. V prípade ďalšieho namietaného nevyporiadania sa odvolacieho súdu s judikatúrou najvyššieho súdu uvádzanou dovolaním, ktorej jednotiacou črtou je podľa dovolateľiek existencia nároku spoluvlastníka neužívajúceho vec bez ohľadu na dôvod neužívania došlo potom tiež k (nevysvetlenému) odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a aj preto by podľa dovolateľiek malo dôjsť k zrušeniu rozsudku odvolacieho súdu a vráteniu mu veci na ďalšie konanie.

4. Žalovaný navrhol dovolanie odmietnuť, majúť za to, že nedošlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom vytýkanou zmatečnosťou vadou ani k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci (podľa obsahu vyjadrenia prakticky preto, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku priblížil oba ním uvádzané právne prístupy a objasnil tiež, ktorému a prečo dal prednosť, pričom od ustálenej judikatúry najvyššieho súdu sa podľa jeho názoru neodklonil).

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 CSP) a na to oprávnenými osobami (§ 424 CSP), zastúpenými v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP), či sú splnené podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné považovať za prípustné i dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. So zreteľom k prekonaniu právneho názoru veľkého senátu, vyjadreného v uznesení z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017 (o neprípustnosti kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa ustanovení §§ 420 a 421 CSP), ku ktorému došlo uznesením veľkého senátu z 21. marca 2018, sp. zn. 1VCdo/1/2018 a uznesením ústavného súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. PLz. ÚS 1/2018-22; bol dovolací súd aj v tejto veci konfrontovaný s otázkou posúdenia existencie viacerých (dvoch) dovolaní uplatnených dôvodov prípustnosti dovolania (a oboch dovolacích dôvodov). V súlade s logikou procesnej úpravy by bolo zásadne namieste zaobarať sa uplatnenými dovolacími dôvodmi v poradí priradenom im chronológiou príslušných ustanovení zákona (rozumnej najskôr § 420 a potom § 421 CSP - pozn. odvolacieho súdu), v tomto konkrétnom prípade však bolo namieste ich posudzovanie čo aj len čiastočne súbežne práve preto, že nedostatočné vysporiadanie sa s odvolacími námietkami neskorších dovolateľov sa týkalo práve nevysvetlenia odvolacím súdom (aj v smere vyporiadania sa s judikatúrou najvyššieho súdu) jeho právneho názoru tvoriaceho základ zamietnutia žaloby, t. j. dovolateľkami odmietanej úvahy, že na vznik nároku na náhradu za užívanie nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve žalovaným nad rámec jeho spoluvlastníckeho podielu bolo nutným preukázanie bránenia im v užívaní.

10. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/ 2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

11. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

12. V danom prípade nemožno inak, než konštatovať, že odvolací súd sa napriek výslovnému príkazu urobenému súčasťou ustanovenia § 387 ods. 3 CSP nevysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku s tvrdeniami pred oboma nižšími súdmi neúspešných žalobkýň, uvedenými už v odvolaní, prevzatými tiež do dovolania a reprodukovanými aj v závere druhej vety bodu 3. tohto odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, ktoré nešlo (bez ďalšieho) označiť za nepodstatné, keď najmä neposkytol žiadne argumenty na podporu svojho názoru, podľa ktorého v tomto prípade nemalo ísť o prípad rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka. Opomenutie tak urobiť umocnil i fakt, že odvolací súd pri argumentácii časťou judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky z obdobia po zániku ČSFR (ktorá inak v zmysle R 71/2018 súčasť ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu netvorí) buď nevenoval dostatočnú pozornosť alebo doslova prehliadol rozdiel medzi právnou situáciou posudzovanou ním uvádzanými českými rozhodnutiami a v prejednávanej veci (v prvom prípade rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka o vylúčení toho menšinového z užívania veci, v druhom potom presný opak v podobe rozhodnutia

väčšiny - tu reprezentovanej súhrnným podielom žalobkyn v rozsahu 2/3 - o ponechaní vecí bez ťažkostí neužívateľných viacerými spoluvlastníkmi na užívanie menšinovému spoluvlastníkovi, avšak za náhradu urobenú predmetom sporu) a v neposlednom rade i nezaujatie žiadneho stanoviska k judikatúre najvyššieho súdu uvedenej neskôr v dovolaní (z ktorej nezanedbateľná časť charakteristiku judikatúry dovolacieho súdu spĺňa a viaže sa tiež k uchopeniu aj tentoraz posudzovaného problému). Na veci pritom nič nemenilo, že odvolací súd naopak v odôvodnení napadnutého rozsudku zaujal stanovisko k možným právnym prístupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku ako nároku majúceho pôvod v úprave práv a povinností zo spoluvlastníckeho vzťahu, resp. nároku z bezdôvodného obohatenia, keďže týmto bola dotknutá len jedna dimenzia problému a nie aj tá nakoniec pre rozhodnutia oboch nižších súdov rozhodujúca.

13. Možnosť plného stotožnenia sa odvolacieho súdu s odôvodnením ním preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie a obmedzením sa na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (ako pravidlo) a ďalšia možnosť doplnenia (odvolacím súdom) na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalších dôvodov (v tomto prípade možnosť majúca povahu výnimky z pravidla, ktorej uplatnenie prichádza do úvahy podľa toho, aký argumentačný priestor súd prvej inštancie úplnosťou svojej argumentácie odvolaciemu súdu ponechá) je síce súčasťou úpravy slovenského civilného procesu už pred čias nadobudnutia účinnosti CSP (tu pre prípad záujmu porovnaj tiež § 219 ods. 2 OSP, t. j. Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, účinného do 30. júna 2016 vrátane), v rámci rekodifikácie však zákonodarca do zákona výslovne zanesol aj to, čo v skoršom čase šlo (a bolo nutné) vyvodit' z logiky úpravy a jej účelu a čoho podstatu možno vyjadrit' tak, že možnosť praktického prevzatia argumentácie súdu prvej inštancie odvolacím súdom nezbavuje odvolací súd povinnosti hoc aj len veľmi stručne a úmerne okolnostiam konkrétného prípadu reagovať na argumentáciu z odvolania (prinajmenšom tak, že sa poukáže na tie odvolacie námietky, ktoré sú iba opakovaním už súdom prvej inštancie neprijatej argumentácie, ku ktorej však takýto súd zaujal adresné stanovisko, alebo aspoň zrozumiteľne vysvetlil, prečo takáto argumentácia bola bez právneho významu a v prípade iných námietok odvolací súd ozrejní, prečo spôsob nazerania na problém neboli spôsobilé ovplyvniť). Tým samozrejme nie je myslené to, že odvolateľovi musí byť dané za pravdu, ale to, že musí dostať objektívne zrozumiteľnú odpoveď na svoj špecifický argument.

14. Pretože odvolací súd v prejednávanej veci nezaujal k otázkam urobeným aj súčasťou odvolania žalobkyn i argumentácie tejto strany sporu z času predchádzajúceho rozhodnutiu v druhej (za iných okolností konečnej) inštancii dostatočne zrozumiteľné a právne obhájitelné stanovisko, vylučovalo to akýkoľvek iný záver dovolacieho súdu než ten, že v tomto prípade došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom tvrdenou zmätočnosťou vadou podľa § 420 písm. f) CSP a dovolanie musí byť z tohto dôvodu nielen prípustné, ale tiež dôvodné. Absencia vysporiadania sa odvolacieho súdu v jeho rozsudku s takými odvolacími tvrdeniami, ktoré nejde označiť za nepodstatné, je totiž tak závažným nedostatkom (deficitom) rozhodnutia (a zásahom do procesných práv strany sporu), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces (pričom to, či takto na príslušnom procesnom práve dotknutý odvolateľ nakoniec so svojou argumentáciou uspeje, je celkom iná vec). V každom prípade však absencia vysvetlenia odvolateľom a neskorším dovolateľom neprijímaného názoru zo strany odvolacieho súdu spôsobuje i predbežnú nemožnosť prijatia, či naopak odmietnutia toho spôsobu riešenia pre rozhodnutie významnej otázky, za ktorý sa odvolací súd hodlal zasadiť, pre opomenutie náležite argumentovať tak však ale objektívne zrozumiteľne neurobil.

15. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014 a 8Cdo/137/2015) a na tom zotrváva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2Cdo/5/2018, 3Cdo/146/2018

a 8Cdo/70/2017). Dovolací súd preto ani v tomto prípade a najmä pre absenciu adresnej argumentácie odvolacieho súdu, s ktorou by prípadne šlo polemizovať, neposudzoval dovolanie aj z hľadiska opodstatnenosti argumentácie majúcej väzbu na riešenie právnych otázok (čo v konkrétnostiach znamená tak z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, ako aj jeho dôvodnosti v zmysle § 432 rovnakého zákona).

16. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozsudok odvolacieho súdu a to ako celok, pretože na rozhodnutí vo veci samej boli závislými i rozhodnutia o trovách konania (prvoinstančného aj odvolacieho, tu porovnaj aj § 439 písm. a) CSP). Vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúť za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP) a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovolaním vytýkanú vadu zmatečnosti bol práve odvolací súd (s povinnosťou reagovať na zákonom ustanovené skutočnosti, ktorú si ale nesplnil).

17. Už uvedený postup bol namieste tiež preto, že v prejednávannej veci vznikli tiež pochybnosti o účinení (odvolacím súdom) zadosť povinnosťiam v súvislosti so zámerom rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania.

18. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva, že a/ odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a že z tohto dôvodu nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a b/ so zreteľom na povahu prejednávannej veci nič nenasvedčuje tomu, že by nariadenie odvolacieho pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP). Procesný postup odvolacieho súdu spočívajúci v prejednaní odvolania a aj rozhodnutí o ňom bez nariadenia pojednávania preto v danom prípade zodpovedal zákonnej úprave a ním samotným (takýmto postupom) dôjsť k porušeniu práva dovolateľiek na spravodlivý proces nemohlo.

20. Na druhej strane je tu však úprava z ustanovenia citovaného pod 18. zhora, pričom o tom, či v tomto konkrétnom prípade bol príslušný procesný postup odvolacieho súdu zachovaný, vznikli v dovolacom konaní neodstrániteľné pochybnosti. Na č. l. 395 spisu sa totiž nachádza písomný pokyn predsedu senátu odvolacieho súdu z 3. septembra 2019 adresovaný súdnej kancelárii o určení termínu verejného vyhlásenia rozsudku na 25. september 2019 o 11.00 na č. dv. 8 na prízemí budovy Okresného súdu Nitra, Štúrova 9 a na oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu aj na jeho webovej stránke, príslušná realizačná poznámka kancelárie (asistentky) na rovnakej súčasť spisu však hovorí výlučne o zverejnení oznamu 19. septembra 2019 na úradnej tabuli súdu (nie teda aj na jeho webovej stránke) a aj o jeho zvesení z rovnakého miesta 26. septembra 2019. Dovolateľky potom súčasťou dovolania urobili aj tvrdenia a listiny (tzv. printscreeny) nasvedčujúce (aj porovnaním s dokumentáciou v inej veci odvolacieho súdu jeho sp. zn. 8Co/256/2018) skôr nesplneniu povinnosti, o ktorej je reč (tu porovnaj o. i. č. l. 434 a 442 spisu), pričom odvolací súd pred predložením spisu čo do preukázania opaku dovolaním tvrdeného ostal nečinným.

21. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455

CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.